

N:o 47.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 mars 1905.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om ändring af 12 § i lagen om skydd för varumärken.
(Lagutskottets utlåtande n:o 30.)

Till Konungen.

I anledning af enskild motionärs framställning angående ändring i lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884 har Riksdagen, som hyser den uppfattningen, att det genom denna lag erbjudna skydd, hvilket enligt vunnit erfarenhet måste för närvarande anses otillräckligt, skall blifva väsentligt mer verksamt, om rätt att efter angivelse åtala förbrytelser mot lagen tillerkännes allmän åklagare, för sin del antagit följande

L a g

om ändrad lydelse af 12 § i lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884.

Härigenom förordnas, att 12 § i lagen om skydd för varumärken skall erhålla följande ädrade lydelse:

Den, som å varor, hvilka till salu hållas, eller å kärl eller omslag, i hvilka de förvaras, obehörigen sätter annans namn eller firma eller namnet på annans fasta egendom eller varumärke, som han vet vara för annans räkning registrerad, så ock den, som håller till salu varor, hvilka honom veterligen äro, enligt hvad ofvan sägs, olagligen märkta, straffes

med böter från och med tjugu till och med två tusen kronor, eller, om synnerlig skada af gärningen kommit, eller den eljest är förenad med särdeles försvårande omständigheter, med fängelse från och med en månad till och med två år; ersätta ock all skada.

På den sakfälldes bekostnad skola de olagligen anbragta märkena utplånas eller, om utplåningen annorledes ej kan ske, varorna eller de kärl eller omslag, hvori de äro förvarade, förstöras, såvida de fortfarande äro i den sakfälldes besittning, eller han eljest förfogar öfver dem.

Förbrytelse, som i denna § sägs, må ej åtalas af allmän åklagare, där ej brottet af målsägande till åtal angifvits.

Stockholm den 28 mars 1905.

Med undersåtlig vörndnad.
